

Mirkó királyfi

BUDAPEST

2010. október 2. szombat, 10.00

Budapest, Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
Központi Könyvtára, Szabó Ervin tér 1.

Játszószínház

Előadásunkat 4-8 éveseknek ajánljuk.

A belépés díjtalan.

Parktisztítás a Mecsek oldalában

PÉCS

2010. október 2. szombat, 9.00-13.00

Felszabadulás Emlékműpark

Környezetvédelmi akció

A Tiszta hegyek világnapját követő hétvégén parktisztításra hívunk mindenkit, aki tenni szeretne a Mecsek-oldalban fekvő parkért. 2008 májusa óta minden tavasszal és ősszel segítjük a Pécs Holding Zrt. munkáját: összeszedjük a szemetet, lesöpörjük az emlékmű lépcsősorát, megszüntetjük a sétányokat a közlekedést gátló túlbujánczott kúszónövényektől.

Mezőszárnyasi

GYŐR

2010. október 2. szombat, 16.30

Gyermekek Háza, Aradi vértanúk útja 23.

BUDAPEST

2010. október 8. péntek, 10.00

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
Márai Sándor Könyvtár, Krisztina krt. 87-91.

Játszószínház

A játszószínházba betérő gyerekek megtapasztalhatják, hogy nemcsak a mesében képes a hős elszántan szembeszállni a veszéllyel, hanem a valóságban is! A történet meghallgatása után életre kél a mese, és a vitézek, a hűséges királylányok a nézőközönség apró és nagyobbacska nézői közül kerülnek majd ki...

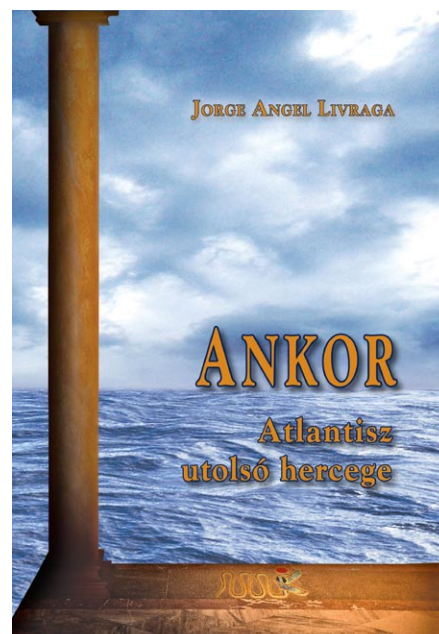
A belépés díjtalan.

Ankor, Atlantisz utolsó hercege

A történelem előtti idők egyik legvitatottabb és legnagyobb érdeklődést kiváltó kérdéseinek egyike, hogy létezett-e az Atlantisz néven ismert ősi civilizáció és a neki otthont adó földrész? A kérdéses atlantiszi kontinens nem csupán írói fantázia szüleménye, mint Tolkien Középföldéje, Lovecraft Necronomiconja, Artúr Avalonja, Eldorádó, a Grál vagy a Don Quijotéban szereplő Barataria szigete. Egyiptomi papok is beszámoltak róla, majd a mítosz Görögországba is eljutott Szolón és Plátón közvetítésével (ez utóbbinak Timaiosz és Kritiasz című párbeszédei tanúskodnak erről), ahonnan futótűzként terjedt szét a híre. Geológusok, biológusok és történészek egyaránt sokan az elmélet mellé álltak, dacolva a makacsul tagadó hivatalos állásponttal.

Mindkét oldal tudományos és geológiai bizonyítékok egész sorát vonultatja fel állításai alátámasztására. A vita a kor divatjától és hangulatától függően néha felerősödni, néha elcsitulni látszik, de nem ül el, és a kérdés valószínűleg még sokáig foglalkoztatja majd az embereket.

Atlantisz nem az egyetlen olyan szárazföld, amelyről feltételezik, hogy elsüllyedt, és hogy olyan ősi népek lakták, akiknek nagyravágyásában és elbizakodottságában saját korunk vonásaira ismerhetünk. A mítoszokban és a hagyományokban további földrészek is felbukkannak, mint például Mu, Lemuria vagy Poszeidónisz – de kétségtelenül Atlantisz neve idézi fel bennünk leginkább ezt az idő múlásával dacoló régi legendát. Ez arról a hajdani emberiségről szól, amely áldozatul esett az anyagi világ felett szerzett hatalmának, és ezért összeomlott saját nagyságának súlya alatt. Egyszerre van jelen tündöklés

és hanyatlás, dicsőség és nyomorúság, hősiesség és állatiasság.

Ki tudja, talán akkoriban ugyanilyen vagy ehhez hasonló esztelen cselekedeteknek tettük ki bolygónkat, mint manapság. Lehet, hogy a Föld válasza, amelyet ma még csak modellezünk és sejtünk, a régi időkben már megtörtént. Civilizációnk haladási irányát látva ez a feltevés már nem is tűnik annyira légből kapottnak. Legalább az vigasztalhat bennünket, hogy voltak túlélők, és képesek voltunk újrakezdeni. Igaz, kínos szembenézni azzal a lesújtó gondolattal, hogy mintha nem tanultunk volna semmit a régi hibáinkból és – hogy csak egyet emeljünk ki – a környezetünk pusztításából.

Az Ankor, Atlantisz utolsó hercege című, frissen megjelent kötet – amelyből az alábbi idézeteket ízelítőül válogattuk – egy történelmi regény, egyfajta fikció. Az atlantiszi kontinens végnapjait mutatja be, amelyekre a fény és a sötétség képviselői közötti háború árnyéka vetül.

Filozófiai bevezető kurzus

Filozófiai és önismereti tanfolyam pszichológiai gyakorlatokkal a mindennapokra

GYŐR

2010. október 4. hétfő, 18.00
Mandala Teaház, Sarkantyú köz 7.

SZÉKESFEHÉRVÁR

2010. október 4. hétfő, 18.30
Székesfehérvár, Mokka Kultúrkávézó,
Kossuth u. 3.

SZEGED

2010. október 5. kedd, 19.00
Az Új Akropolisz szegedi központja,
Juhász Gyula utca 36.

PÉCS

2010. október 4. hétfő, 18.30
Az Új Akropolisz pécsi központja,
Tábor u. 12

EGER

2010. október 12. kedd, 18.30
Café Tulip, Eszterházy tér 8.

BUDAPEST

2010. október 18. hétfő, 18.30
Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6–8.

A filozófia mint életforma

- **Etika**
Az ember mint mikrokozmosz: részeink és működésünk
Ok-okozati törvényszerűség a kozmoszban és az életünkben: a karma tana
A reinkarnációról Keleten és Nyugaton
Mi az emberhez méltó boldogság?
Mire tanít a szenvedés?
- **Filozófiai politika**
„Ember embernek farkasa”?
A totalitarizmus és az együttélési nehézségek
A különbözőség gazdagít – az igazságosság a görögöknél és az egyiptomi gyakorlatban
Megvalósítható-e az ideális állam? –
Konfuciusz és Platón elvei nyomán
Az oktatás és nevelés fontossága a társadalmi értékek megőrzésében
- **Történetfilozófia**
A történelem logikája
Időn és történelmen túl: a mítosz ereje
Az örök visszatérés mítosza, az idő ciklikus felfogása
Korunk válsága – új középkor
- **Pszichológiai gyakorlatok**
A kurzust a test, az energia, az érzelmek és a gondolatvilág megismerését elősegítő gyakorlatok egészítik ki.

Belépődíj: havonta 3500 Ft, diákoknak 3000 Ft. Az első alkalom díjtalan.

Ankor, a Nap nemzetség utolsó hercege kíséri végig képzeletbeli utazásunkat egy olyan világon át, amelyet nemsokára örökre elnyel a tenger...

José Ramón Naranjo

Idézetek a regényből:

„Nincs szükség most a különbségek létrejöttének okait taglalnunk ahhoz, hogy lássuk, amint a földeken kicsírázik a búza, a len, a rizs vagy a vadszeder magja, éppen így a gyerekek, az emberi magok is különböző természettel jönnek a világra. A szeretet és nevelés révén a lehető legmagasabb szintre is fejlődhetnek, de olyan csodák nem történnek, hogy mondjuk egy szederbokor magja időközben búzává változzon, vagy fordítva. Az ehhez hasonló átlényegülésekhez elképzelhetetlenül hosszú idő szükséges, nem pedig egy alig negyven vagy hetven évig tartó élet.”

„Amikor eljutsz a bölcs megkülönböztető képesség szintjére, védve leszel minden külső befolyástól, és megszűnnek a kísértések. Tisztulj meg, és tanulj. Az ellenség nem veheti be a váradat, ha az, aki legbelül békésen szunnyad, felébred, és behúzza a reteszt a kapukon. Ezt lángbetűkkel égesd mélyen a szívedbe! Csak a bölcs, vagyis a tiszta, tudással rendelkező és jóságos ember szabad a kísértésektől, mert nem ordít már benne a vadállat, amely ahogy meglátja a horda többi tagját, azonnal rohanna utánuk.”

„A kampó vonz, az ostor eltaszít. A béke és a háború útját járva kell eljutnod a bölcsességig és megszilárdítanod magadban. Ezek egyszerű eszközök, nemesfémekből készültek; használd őket az emberiség javára. Amíg ez a cél vezérel, mindenhatóak maradnak, te pedig legyőzhetetlen leszel. Ha azonban visszaélsz velük, torkon ragadnak, és halhatatlan fejedet Aduat sötétségébe, Sethem élő iszapjába temetik.”

„– Az idő lelki viszonyulás. Éljen intenzíven és könnyedén, de ne téveszd

szem elől célodat, és így nem kell sok idő hozzá, hogy az álmod valóra váljon. De úgy álmodd meg, hogy legyél biztos benne; ne az érzéseiddel kívánd, különben minden óra örökévalóságnak fog tűnni... (...) De ha megőrzöd a nyugalmad, akkor a dolgokat olyannak látod majd, amilyenek, és fájdalom vagy élvezet nem billent ki többé tökéletes, mozdulatlan egyensúlyodból.”

„A hallgatási fogadalom megtanította, hogy az állat- és növényvilág lényei szeretik és tisztelik a halk és szelíd embert, aki kizsákmányolási törekvés vagy az értelmetlen vérontás szándéka helyett szeretettel közeledik feléjük.

Ankor napról napra, hónapról hónapra szívta magába a fák komoly fenéségét, a vízesések derűs szépségét, a viharok vakmerő lelkesedését és a gazellák óvatosságát. A növények, a szél és a vízesés behatoltak lelkébe, és titokzatos zúgással, átlátszó, daloló lényekkel töltötték meg.”

„Itt megmarad népünk emléke, arc- és hívumaink megőrzik történelmünket. Még évezredek múlva is beszélni fogunk rólunk, de már csak meseként... amíg fel nem fedezik civilizációnk maradványait a tenger fenekén. Minden elmúlik, Ankor, minden elmúlik, hogy újramezódhessen... A virágok elhervadnak, de az illatuk mindig ugyanaz, hiába múlnak el az évszázadok. A természet ciklikus, és ez az oka annak, hogy a népek életében is van alkonyat és hosszú éjszaka... de mindig eljön a hajnal... örökkön-örökké...”

Filozófia mint életforma

„Ha az ember tévedéseinek, hibáinak, legtöbb és legnagyobb bajainak okát nem önmagában, hanem másokban keresi, s önmagával, mint aki ártatlan, kivételt tesz, csak látszólag tartja nagy becsben lelkét, valójában azonban messze van ettől, mert éppen ártalmára van.”

Platón

Szabadnak lenni

Az utóbbi időkben látszólag egyre értékesebbnek, az élet egyik legnagyobb kincsének tartják a szabadságot. Így aztán mindenki vívja a maga harcát ezért a becses trófeáért. Mindenki szabad akar lenni, de csak kevesen tudják, hogy a szabadság olyan mértékben válik valósággá, amilyen mértékben élni tudunk vele...

A helyzet hasonlatos a régi aranyásókéhoz, csak hogy van egy lényeges különbség: az aranyásók annak idején bizonyára tudták, mihez kell nekik az arany, és ezernyi tervet szőttek arra, hogy ha rálelnek, mire fogják fordítani ezt az annyira vágyott nemesfémeket. Manapság azonban szinte senki sincsen tisztában azzal, hogy miért is kell neki a szabadság, legfeljebb annyi a válasz: „hogya bármit megtehessek, amit akarok”. De egy fejetlenségbe hajló, tartalom és cél nélküli szabadság arra a fősvényre emlékeztet, aki két-ségbeesetten halmozza kincseit, miközben nyomorban tengődik. Egyetlen kapzsi sem tud arra válaszolni, minek, vagy kinek gyűjti vagyonát – a pusztá birtoklásvágy mozgatja.

Az a mi gondunk, hogy mindenki szabadságot akar, mindenki kiköveteli magának és másoknak is, de senki sem mer élni vele, és még kevésbé ad rá lehetőséget a többieknek. Senki nem meri elkötelezni magát saját szabad választásai mellett tartósan, hosszú távra; senki sem akarja koc-

kára tenni a sokat emlegetett szabadságát senkiért és semmiért. A szabadság olyan érték, amellyel ritkán élünk, a legtöbb esetben pusztá hangoskodásra és tiltakozásra korlátozódik, de akár erőszakhoz is vezethet többek között azokkal szemben, akik máshogyan vélekednek arról, mit is jelent szabadnak lenni és mi a szabad akarat.

A nemes eszmék, az emberhez méltó élet, a tiszta érzelmek, az Istenbe és az élet értelmébe vetett hit úgy tűnik, nem tartoznak a szabadon választható célok közé. Manapság éppen azt az embert tartják a legszabadabbnak, akiből hiányoznak mindezek az értékek; ma azt harsogják, hogy a társához vagy a nézeteihez való hűség megfosztja az embert a szabadságától. A szabadság tehát csupán a hétköznapi élethez szükséges megszerzendők tétova keresésévé silányult, minden elköteleződéstől mentesen. Valójában arról van szó, hogy úgy akarunk szabadok maradni, hogy tudjunk ugyan változtatni, de ehhez fikarcnyit se kelljen kockáztatni, sem a

Ajánljuk

Ép testben... ősszel is

Mintha három embertípussal lennénk körülvéve ebben az őszi időszakban: azokkal, akiknek már kirojtosodott az orra a sok papírsebkezdőtől, vagy akik már túl vannak a megfázásokon és influenzákon, avagy akik még nem léptek be a náthába burkolt rekedtségbe. Bármelyik csoportba is tartozunk, az Új Akropolisz honlapjának Ép testben... linkjére kattintva rögtön két cikkben is gyógyírt találunk őszi betegségeinkre. Ezek és a további, többek között a szezonális megbetegedésekkel, az allergiákkal, vagy például a csontkovácsolással foglalkozó, gyakorló orvos tollából származó, valamint a Paracelsus munkásságát vagy a magyar népi gyógyászatot bemutató írások rálátást adnak az ember energetikai működésével és a természet ritmusával való mélyebb összefüggésekre. *A Mit tehetünk lelki egészségünkért?* cikket elolvasva pedig még többet megértve tudjuk kiegészíteni a link címét: Ép testben – ép lélek.

„Legyen a zene mindenkié” – zeneseminárium

BUDAPEST

2010. október 2. szombat, 10.00

Az Új Akropolisz Központja, Rígó u. 6–8.

- Mitől nagy zeneszerző Bach, Mozart és Michael Jackson?
- Milyen hatása van ránk a muzsikának?
- Milyen zenét válasszunk magunknak és hogyan?
- Mire használhatjuk a mindennapokban és ünnepekkor?
- Milyen zenét tartanak értékesnek a ma élő híres művészek?

Belépődíj: 1000 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 800 Ft.

Csaták, győzelmek és hősök a belső harctéren

EGER

2010. október 5. kedd, 18.30

Cafe Tulip, Eszterházy tér 8.

Kávéházi előadás és szeminárium

A saját magával küzdő ember válaszokat keres – hogyan győzhetek, mi ellen vagy miért harcolok egyáltalán? Mik a fegyvereim? Különböző korokban, különböző kultúrákban ősi és modern mítoszok tanítottak arról, hogy melyek a belső harc elemei.

Thészeusz egy labirintust jár végig, Artúr király lovagjai pedig önzetlen tettek lehetőségét keresik, amíg Luke vagy Neo a világ megmentéséért indulnak útjukra.

A kávéházi előadás és beszélgetés közben időtlen példákat veszünk sorra, és keressük közös jellemzőiket, hogy közelebb juthassunk a bennünk rejtőző hérosz álmához.

A belépés díjtalan.

Kuroszava Akira: A testőr

BUDAPEST

2010. október 9. szombat, 17.00
Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6–8.

Filmklub

A film megtekintése után beszélgetés Kuroszava Akira legendássá vált alkotásáról.

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 500 Ft.

Titkok földje: Egyiptom

PÉCS

2010. október 19. kedd, 18.30
Civil Közösségek Háza, Szent István tér 17.

Előadás

- Egyiptom szent földrajza
- Ízisz és Ozirisz mítosza

A belépés díjtalan.

Megyei Ifjúsági Civil Börze

PÉCS

2010. október 15. péntek, 13.00 - 19.00
ANK Művelődési Ház, Tolsztoj u. 10.

A több Baranya megyei civil szervezet összefogásával megrendezett esemény egy helyen vonultatja fel azokat a területeket, amelyek egy fiatal életében fontos szerepet játszhatnak. A rendezvényen az Új Akropolisz sátrát is megtalálhatjátok az Erénykerékkel, egyiptomi labirintus-játékkal, kvizekkel, és talán egy élő görög szobor is ránk köszön...

változás, sem a látszólagos stabilitás időszakában.

A csupa szabad ember világában élünk, akik addig maradnak szabadok, amíg nem tesznek semmit, ám ez a passzív szabadság magában rejti a rabszolgaság veszedelmes állapotát. A legsúlyosabb béklyó a félelem, a bizonytalanság, a döntésképtelenség láncja, hiszen képtelenek vagyunk azok mellett a gondolatok, érzelmek és tettek mellett dönteni, amelyek rászolgáltatnának arra, hogy örömmel felajánljuk értük a dolgoosan megszerzett, kigyakorolt szabadságunkat.

Korunk a nélkülöző fősvények világa, akik saját kincseiken csüngve halnak éhen, és akik inkább ragaszkodnak kétségbeesett szorongásukhoz, mint-hogy szabadságuknak akár egyetlen fillérjét is kifizetnék. És lám, ismét az anyagelvűség áll annak a tévedésnek a hátterében, hogy mindent ugyanazzal a mércével akarunk mérni. A szabadság nem egy halom arany, amelyet ha költünk, egyre fogy, hanem

éppen ellenkezőleg: olyan emberi tulajdonság, erény, amelyet minél többször használunk, annál jobban gyarapodik.

Hogy tévedhetünk, ha elkötelezzük magunkat? És ki garantálja, hogy nem tévedünk, amikor minden elkötelezettséget elutasítunk? Vajon nem tartozik hozzá a szabadsághoz az is, hogy belátjuk az elkövetett hibáinkat, és ki is javítjuk őket?

A klasszikus kori filozófia szerint a szabadság annak az embernek a jellemzője, aki ismeri és uralja önmagát, aki nem tartózkodó, ha cselekedni és adni kell, hanem minden tapasztalattal egyre fejlődik, és minél többet fejlődik, annál szabadabbá válik.

Ez a filozófia értékes hozzájárulása az egyéni és kollektív szabadság nem kevésbé értékes kereséséhez és elnyeréséhez.

Delia Steinberg Guzmán
Az Új Akropolisz nemzetközi elnöke

Azt mondták... a halálról

„Hiszen senki sem tud a halálról semmit, még azt sem, hogy nem éppen a legnagyobb jótétemény-e mindenké előtt az ember számára – és mégis úgy félnek tőle, mintha bizonyosan tudnák, hogy a legnagyobb baj.”

(Platón)

„A halál a nemlét; hogy ez milyen, már tudom. Az lesz majd utánam is, ami előttem volt. Ha valami kín van ebben az állapotban, okvetlenül volt akkor is, mielőtt napvilágra jöttünk; ámde akkor semmilyen gyötrelmet sem éreztünk. Mondd csak, szerinted nem tökéletlen, aki azt képzelel: rosszabb a lámpának, miután eloltják, mint mielőtt meggyújtották?”

(Lucius Annaeus Seneca)

„A halál legnagyobb baja, hogy ha egy embertársunk meghalt, nem tehetjük többé jóvá a rajta elkövetett rosszat. Azt szokás mondani: »Élj úgy, hogy minden órában kész légy

a halálra.« Én inkább azt mondanám: »Élj úgy, hogy mindenki meghalhasson anélkül, hogy teneked ezt a bűnbánatot kelljen érezned.«”

(Lev Tolsztoj)

„A tengerbe vissza-visszatérő vizek »belehalnak« a tengerbe. Valójában azonban nem szűnnek meg – csupán hazatalálnak. E paradoxon talán legszebb és legmegvilágítóbb képe, hasonlata a halálnak.”

(Pilinszky János)

„A halál végeredményben nem akkor kezdődik, amikor valaki a legfinomabb megfigyelésre sem reagál, hanem amikor a test, a lélek és a szellem elveszíti azt a tartalmat, amely működésének értelmet ad.”

(Rejtő Jenő)

„Haláloed napjához közeledve legálább arról gondoskodj, hogy hibáid előtted haljanak meg.”

(Lucius Annaeus Seneca)

„Nem hal meg az ember. Azt hiszi, fél a haláltól: a váratlantól, a robbanástól, önmagától fél. A haláltól? Attól nem. Ha szemtől szembe állunk a halállal, már nincs is halál. (...) A testet elhagyja az ember, mint az öreg lovat.”

(Antoine de Saint-Exupéry)

„A harc megszünteti a halálfélelmet, hiszen aki megtanult élni és szembenézni az étellel járó nehézségekkel, az tudja, hogy ezen a még rá váró küszöbön is természetesen átlép majd.”

(Jorge Angel Livraga)

„Aki a haláltól fél, az vagy az érzékelés megszűnésétől vagy az érzéki benyomások változásától fél. De ha az érzékelés megszűnik, akkor rosszat sem érzel; ha pedig érzéki benyomásaid változnak, akkor más lény leszel ugyan, élni azonban tovább élsz.”

(Marcus Aurelius)

„A haláltól csak azt nem tudjuk kérni, ami nem volt a miénk életünkben.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Régen azt mondták, hogy a halál kérdését megválaszolatlanul hagyni a félelmek és lelki gyötrődések biztos forrása, vagyis aki fél a haláltól, az az élettől is félni fog. Ha a halál, mint a nagy átalakulás, megrémít bennünket, hasonlóképpen félelmet ébresztenek az élet hozta változási kényszerek is.”

(Deák Szilvia)

„Örömök szállanak,
kedves fők hullanak,
vén sírok mállanak,
estére hull a nap.
Szem mögött, szó mögött
gondárnyék feketül.

És mégis – ne remegj:
lélek van teveled,
nem maradsz egyedül.”

(Áprily Lajos)

„És ha valaki segített, amikor erre a világra érteztünk, miért ne lenne valaki ugyanúgy – vagy még jobban is – a segítségünkre, amikor átme gyünk az Élet másik oldalára, ame-

lyet halálnak nevezünk? Ha ezen az oldalon többé-kevésbé jól működő családokat alkotunk, miért ne lennénk rokonaink és barátaink – főleg akiket már korábban is ismertünk – a másik oldalon is?”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Csak akkor leszünk boldogok, ha mindnyájan, a legkisebb is közülünk, ráeszmélünk szerepünkre. Csak akkor tudunk majd békében élni és békében meghalni, mert ami értelmet ad az életnek, értelmet ad a halálnak is.”

(Antoine de Saint-Exupéry)

„A halál nem létezik. Hogyan is létezne halál, amikor minden az Isten-ség része? A lélek sohasem hal meg, a test pedig igazából sohasem élő.”

(Jack London)

„Nem a halál, hanem az élet választja el a lelket a testtől.”

(Paul Valéry)

„S a halál, melytől rettegünk és húzódnunk, megszakítja a létet, de nem rántja ki tövestül. Eljön majd ismét a nap, s visszabocsát majd a fényre – bizony sokan húzódoznának tőle, ha nem felejtettek volna már el mindent a visszatérés előtt.”

(Lucius Annaeus Seneca)

„Az egész természet vissza-visszatérő játékot űz: a nappal és az éjszaka, a Nap és a Hold, a nyár és a tél, az álom és az ébrenlét, a fiatalság és az öregség... Ha minden forog, ha minden visszatér, ha a fák elszáradt ágai újra rügvet bontanak, ha a tenger apályát újból dagály követi, mi, emberek, hogyan vonhatnánk ki magunkat ebből a játékból?”

(Delia Steinberg Guzmán)

„De hogy valóban erősen remélhetjük, hogy a halál valami jó, azt megérthetjük a következőkből is. Mert két dolog közül egyvalami a halál: vagy abból áll, hogy a megholt semmivé lesz és egyáltalán semmit sem érzékel már, vagy pedig – ahogyan mondogatni szokták – abból, hogy a lélek itteni helyét egy más hellyel váltja fel és máshová költözik. És

Sophia Filmklub Kim Ki-Duk: Tavasz, nyár, ősz, tél...

EGER

2010. október 28. csütörtök, 17.30
Café Tulip, Eszterházy tér 8.

Filmklub

Szophia filmklub: 17.30-tól filmvetítés 100 percben, majd 19.30-tól beszélgetés.

A festői, időtlen környezetben egy élet-út tanulási szakaszi elevenednek meg. A képi világ buddhista szimbólumai, a mester tettekhez alkalmazkodó tanítási módszerei, a felnövő ifjú vágyakkal, erőszakkal, szeretettel és megértéssel teli tapasztalatai gondolkodásra készítik a szemlélőt.

Belépődíj: 500 Ft, diákoknak 350 Ft.

Kharón ladikján A halál a görög-római kultúrában

BUDAPEST

2010. október 30. szombat, 16.00
Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6–8.

Előadás

- A lélek útja az alvilágban
- „Haláli” sírfeliratok
- Temetkezési szokások és furcsaságok
- A filozófia és a vallás tanításai a halálról
- A római sírkövek szimbolikája

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 500 Ft.

Az egyiptomi halotti kultusz**SZÉKESFEHÉRVÁR****2010. október 31. vasárnap, 18.00**

Ribillió Kávézó, Rózsa u. 1.

Kávéházi beszélgetés

- Élet és halál Egyiptomban
- A mumifikálás
- A holtak házai
- A szív mérlegelés és szimbolikája

Régen azt mondták, hogy a halál kérdését megválaszolatlanul hagyni a félelmek és lelki gyötrődések biztos forrása, vagyis aki fél a haláltól, az az élettől is félni fog. „Legboldogabb az az ember, ki életének végét a kezdetével kapcsolatba tudja hozni.”

A belépés díjtalan.

ha semmi érzékelése sincs, hanem olyan, mint az álom, amelyben alvás közben még álmoképeket sem látni, hiszen akkor csodálatos nyereség a halál. (...) Ha pedig a halál valamiféle elköltözés innen egy másik helyre, és igaz, amit mondanak, hogy ott vannak mind a megholtak, akkor mi lehetne ennél nagyobb jó?”

(Platón)

„Nem hal meg az, ki milliókra költi Dús élete kincsét, ámbár napja múl, Hanem lezárva ami benne földi, Egy éltető eszmévé finomul, Mely fennmarad és nőttön nő tiszta fénye,

Amint időben, térben távozik, Melyhez tekint fel az utód erénye: óhajt, remél, hisz és imádkozik.”

(Arany János)

„Az igazságok közül, amelyekre szemedet függeszted, kettő legyen mindig kéznél. Először, hogy a külső dolgok nem érnek hozzá a lélekhez,

hanem kívül vannak rajta, mégpedig mozdulatlanul; minden izgalom tehát a belső felfogásból fakad. Másodszor, hogy mindaz, amit látsz, hamarosan megváltozik, sőt megszűnik. Állandóan gondoldj rá, hogy mennyi változásnak voltál már te is a tanúja. A világ változás, az élet felfogás dolga.”

(Marcus Aurelius)

„Ha testi lény az ember, akkor a halállal véget ér minden. Ha azonban szellemi lény, és a test csak hüvelye ennek a szellemi lénynek, akkor a halál csak átváltozás.”

(Lev Tolsztoj)

„A szép életre való törekvés ugyanaz, mint a szép halálra való törekvés.”

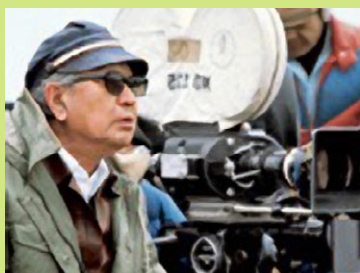
(Epikurosz)

„Azért esztelen dolog a haláltól félni, mivel a biztosan bekövetkező dolgokat várni kell, csak a kétes dolgoktól szoktak félni.”

(Lucius Annaeus Seneca)

A HÓNAP REJTÉLYE**Előző havi feladványunk megoldása:**

A Föld alaprezonanciája 8 Hz, és az emberi agyféltekék működését is 8 Hz-en tudjuk szinkronizálni. A zene alapvető eleme a különböző hangok harmonikus összecsengése. Ha a zene alapja a 256 Hz-es C hang – amelyik nem más, mint a 8 Hz-es természetes frekvenciának öt oktávval magasabb felharmonikusa –, akkor a zene, amelyet hallgatunk, összhangban lesz ezekkel a testünket és környezetünket felépítő rezgésekkel. Mindez segíteni fog abban, hogy lelki harmóniába kerüljünk saját magunkkal és a minket körülvevő világgal, sőt még a testi egészségünk megőrzéséhez is hozzájárul.

Októberi feladványunk:

A 100 éve született Kurosawa Akira 50-es és 60-as években készült fekete-fehér samurájfilmjei valamennyi filmlabarát előtt ismereteseek, hiszen a rendező egyedülálló módon tudta bennük ötvözni az akciójeleneteket, a drámai feszültséget és a humort. Hőseinek bátorsága, becsületessége és önzetlensége kortól függetlenül értéket képvisel. A rendező legendás maximalizmusa, az általa megkövetelt igényes színészi játék és a történetek különleges kidolgozottsága miatt több filmje ezek közül, például a *Rejtett erőd* vagy *A hét samuráj*, megtermékenyítően hatott a nyugati filmművészetre is. Témáikat később amerikai filmesek is feldolgozták.

Ezek sorába illeszkedik a filmklubunkban október 9-én megtekinthető *A testőr* című alkotás, amely egy rónin (kóbor samuráj) történetét meséli el, aki egy faluba keveredve azt tapasztalja, hogy két érdekcsoport vív harcot egymással, állandó gondot okozva ezzel a helyieknek. Szandzsuro igyekszik felvenni a harcot a zaklatókkal...

Kérdés:

Ezekben a filmekben jól megfigyelhető az a rögzítési technika, amelyet Kurosawa elsőként alkalmazott, és amely később elterjedté vált. A rendező teleobjektíveket szerelt a kamerákra, így képes volt messziről is jó közelfelvételeket készíteni az egyes helyzetekről. Milyen céllal tette ezt?

Ha van ötleted, [írd meg nekünk](#). A legtalálhatóbb gondolatok szerzői között jegyeket sorsolunk ki egy tetszés szerinti programunkra, vagy választhatnak egyet Fortuna füzetek közül.